

פרשת במדבר

בפרשת זו יש פסוקים שחוזרים על עצמו לכל שבט ושבט אם כי עם שינויים של שמות ומספרים. ועל בעל הקורא לדעת את ההבדלים ביניהם, לכן הבאנו אותם עם סימנים ו"טעמים" מן המפרשים.

- **"לִישְׁכָּר" (א,ח) - כל שמות השבטים**
כאן בזקף-גדול חוץ מ"ליששכר", "לבנימין" (פסוק יא) ו"לנפתלי" (פסוק טו) שהם בקדמא וזקף-קטן. וסימן אפשרי לזכירה "יששכר" (בן-ימין) לנפתלי. וע"ע בדברינו לעיל על פרשת ויצא.
- **"במספר שמות" (א,כ) - כולם ברביע**
חוץ מראובן (כאן) ושמעון (פסוק כב).
"שמות" - כתוב חסר ואו בכל השבטים
חוץ מאצל ארבעה - ראובן (פסוק כ), שמעון (פסוק כב), גד (פסוק כד) ומנשה (פסוק לד) שכתוב בהם "שמות" מלא ואו. ונותנים טעם לדבר שנשתנתה נחלתם - שראובן גד ומנשה נחלו בעבר הירדן ונתגאו בעשרן, ושמעון ולוי נחלתם מחולקת שנאמר **"אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל"** (בראשית מט, ז), אלא ששבט לוי לא נמנה כאן (ע"פ המ"ש).
- **"ששה דרגא וארבעים ותביר אלקי" (טרחא) (א,כא) - כל מספרי האלפים**
בדרגא ותביר חוץ משל שבט גד (פסוק כה)¹²⁷ ושבט אפרים (פסוק לג)¹²⁸. ויכול לשנות משמעות אם מפסיק הרבה לאחר העשרות.
- **"בני נפתלי" (א,מב) - חסרה למד,**
שבכל שאר השבטים חוץ מהראשון כתוב **"לבני"** וטעם לדבר מפני שהיו לנפתלי בנים ולא היו לו בנות ולשאר השבטים היו בנים ובנות. וראית¹²⁹ אומרים בשם הרה"ג ר' ינון חורי זצ"ל כלל שדרך לשון התורה והמשנה כשמונה כמה דברים לשנות הלשון לבסוף שיהיה ניכר הסיום והביא שם כמה דוגמאות וגם כאן דבכולהו נקט **"לבני"** ובאחרון נקט **"בני"** להורות על הסיום, ודפח"ח.
- **"מטה זבולון" (ב,ז) - ללא ואו החיבור,**
ומסביר בעל-הטורים שלא נאמר

- **"ומטה גד" (ב,יד) - הגימל דגושה**
אפילו שבאה לאחר אהוי"י מפני שהיא באה לאחר טעם מפסיק. ואינו כמו **"ונשיא לבני גד"** שבהמשך הפסוק שהגימל רפה, ששם באה לאחר אהוי"י ללא טעם מפסיק לפניו. וכמוהו **"ומטה בנימין"** (פסוק כב) שהבית דגושה ואילו **"ונשיא לבני בנימין"** שבהמשך הפסוק הבית רפה. וכן **"ושמו בקריו" (ד,ו) -** הבית דגושה אבל בפסוק יד היא רפה.
- **"אליאסף בן-רעואל" (ב,יד) - כאן**
הוא בריש אבל בפרק הקודם (פסוק יד), בפרשת קורבנות הנשיאים (ז,מב-מז) ובפרשת הדגלים (י,כ) כתוב **"אליאסף בן-רעואל"** בדלת.¹³⁰
- **"ושמנת אלפים" (ב,כד) - יש מעמיד**
במס. אבל לא כן בפסוק **"שמנת אלפים"** שבפרק הבא (פסוק כח) וגם לא בזה שבפרשה הבאה (ד,מח).

¹²⁷ וגם שם יש טעם מפסיק לפני האלפים.

¹²⁸ שם לא צריך טעם מפסיק לפני האלפים כי אין לפניו יחידות רק עשרות.

¹²⁹ חוברת אור תורה סיון תשס"ו סימן צ"ט

¹³⁰ עיין לרחידי"א ז"ל בחומת אנך בשם ספר אמרי נועם.